

församlingsbladet *Maria*

Svenska kyrkan i Västerlanda, Hjärtum, Åsbräcka, Fuxerna och Lilla Edet

Nr 4 2013

Svenska kyrkan

En gyllene regel

Medmänsklighet, det vill vi nog alla ha. Och det vill vi nog gärna ge till vår omgivning. Vad är medmänsklighet?

Jesus uttrycker det med: Allt du vill att människor ska göra för dig, det ska du också göra för dem. Det är en god livsregel och kallas därför den gyllene regeln. De flesta i Sverige omfattar den. Även den som inte tror på Jesus. Det märks inte minst på många skolor. På mina barns skola finns en värdegrund med tre punkter. En av dem är just ”Vi bemöter varandra som vi själva vill bli bemötta”.

Jesus är inte den enda som talar om den gyllene regeln. Några tänkare i världshistorien har skrivit den negativt. Det du inte vill att någon ska göra mot dig, ska du inte göra mot dem. Men i grund och botten är det samma sak.

Men Jesus ger ett perspektiv till på den gyllene regeln. Varför ska vi behandla människor som vi själva vill bli behandlade? För att bli bjudna på middag? För att få beröm? För att få gott samvete? För att få något gott tillbaka?

Det perspektiv Jesus ger är: för att vi fått ta emot Guds kärlek. Då handlar det inte om att göra något, för att få en gottjänst tillbaka någon gång (även om det kanske är trevligt). Det handlar istället om att få ge vidare det vi fått ta emot: Guds kärlek.

För det är så Guds kärlek fungerar. Den ges i slösande mått, men den kräver ingenting tillbaka. Den är helt utgivande. Och det är också utgångspunkten för all diakoni – som det här numret handlar om.

Guds kärlek blir tydlig på julnatten. Då får vi fira att Guds kärlek blir konkret och tar fysisk gestalt i Jesus Kristus. Han föds i Betlehem. Han föds som vårt ljus i mörkret. Ett ljus som uppenbarar och gör Guds kärlek synlig.

Välkommen att söka dig till kyrkan vid jul!

”
... gör
Guds
kärlek
synlig.

församlingsbladet Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras av Posten till alla hushåll.

Namnet Maria syftar på Jesu mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i Jesu närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesu uppståndelse.

Ansvarig utgivare: Mikael Isacson
Redaktör: Carl-Henrik Karlsson

Omslagsbild: Kyrkoval.

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Vill du bli medlem?
Kontakta expeditionen, se nedan.

Präster

Mikael Isacson, 0520 – 494702
Bo Westergaard, 0520 – 494704
Kai Larsen, 0520 – 494705
Lars Nordblom, 0520 – 494706

Diakoner

Merja Andersson, 0520 – 494707
Rose Wirgarth, 0520 – 494708

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 10
463 33 Lilla Edet

0520 – 494700

svenskakyrkan.se/lillaedet

Berättelsen får liv

Varje år bjuds skolklasser in till uppskattade föreställningar i Fuxerna kyrka, där eleverna på ett levande sätt får ta del av julens berättelse. Till vänster syns herden(!) som fångat en tidstypisk spelinna. I predikstolen står kung Herodes och talar med barnen. Efter att även ha mött vise män och en värdshusvärd får eleverna till sist komma till stallet.

På plats i Filippinerna under lång tid

–Den närmsta tiden kommer vi att fokusera på mat, rent vatten, mediciner och tillfälliga bostäder, säger Maria Lundberg, chef för Svenska kyrkans katastrofärbete. Senare stöd till de som förlorat sina inkomster. Redan nu vet vi att Svenska kyrkan kommer att finnas kvar under lång tid, mellan fem och tio år.

I detta skede är det viktigaste att rädda liv och lindra mänskligt lidande bland annat genom att se till att rent vatten, toaletter och mat finns tillgängligt.

–Svenska kyrkans lokala partner har nu genomfört en första undersökning om vilka behoven är i de områden vi är verksamma i. Den närmsta tiden kommer vi att fokusera på att bland

annat tillhandahålla mat, rent vatten, mediciner och tillfälliga bostäder.

När den första akuta fasen är över kommer arbetet att handla om att ge psykosocialt stöd, hjälpa dem som förlorat sina möjligheter till inkomst samt utbilda i katastrofförebyggande arbete.

– Behoven är enorma och Svenska kyrkan kommer finnas kvar under lång tid. Vårt arbete är beroende av insamlade medel och våra konton står öppna för gåvor, säger Maria Lundberg.

Läs mer: svenskakyrkan.se/internationalt-arbete

Tillsammans med ACT-alliansen har Svenska kyrkan inlett insatser till 235 000 människor som drabbats av tyfonen Haiyan. Insatserna ska täcka deras akuta behov, ge möjlighet till snabb återhämtning samt bygga upp samhället igen.

LP-kontakt

Älska mig för

Stämningen är trevlig och avslappnad när LP-caféet firar 10-årsjubileum. Varje måndag och tisdag förmiddag öppnar man dörrarna mitt i "Sionsbacken" för att bjuda på kaffe, en stunds gemenskap och samtal med personer som hamnat snett i livet och fastnat i missbruk.

Kennet som är föreståndare berättar att de startade 2003 i Pingstkyrkan, men efter ett halvår flyttade man till en annan lokal på Storgatan där man var en tid. Men nu är man tillbaka igen, i nyrenoverade lokaler. Kennet var med redan från början, när Elof Thorén var föreståndare, men när denne slutade tog Kenneth över föreståndarskapet.

– Jag hade en kallelse från ungdomen att jobba med missbrukare, men jag försköt det, säger Kennet. När jag kom till Lilla Edet 1986 arbetade jag som parkeringsvakt. Nu är jag pensionär, men vi tycker alla att vi skall fortsätta. Trött kan man alltid bli, men det är detta man vill hålla på med och har kallelse för.

Huvudman för verksamheten är Pingstkyrkan i Trollhättan. Man tillhör även LP-riks som har behandlingshem på olika ställen i landet.

Det har under åren blivit några stycken som kommit på rätt spår och tagit sig ur de gamla hjulspåren, även om det var mer tidigare, då verksamheten var större.

Förr var man ute mer på samhället och man hade också öppet mer i lokalen. Då kunde det komma 20 personer samma dag. Idag är det vanligen en handfull, även om det på julfesterna kan komma uppemot 30 personer.

Kommunen positiva, men ...

Kontakten med kommunen är inte lika tät som tidigare. Kennet upplever att de är positiva, men samtidigt saknar han kommunens stöd.

Syftet är att LP-caféet skall vara en oas där man kan träffas och dela livets bekymmer. Men även att de som kommer skall få en levande tro på Jesus.

– Blir man kristen blir det nästan automatiskt att man blir fri, menar Kennet.

Något som Hannu Lahti kan vittna om. Hannu, som har jobbat många år på pappersbruket, föddes 1949 och började redan som 13-14-åring med tobak och alkohol. Och på den vägen fortsatte det i många år. Men 1982 vände allt.

Han hade under några månader hängt med en vän till några kristna möten i Trollhättan. Han hörde om andra som blivit fria från missbruk, men själv kände han inte att det hjälpte alls. Men så följde han med ännu en

Kennet (ovan till höger) talar varmt om sina medarbetare. Rose Wirgarth från Svenska kyrkan och Hannu Lahti.

gång. Han hade en hemsk baksmälla, men efter att de bett för honom blev han frälst och helt fri. Kände inget sug. Istället kände han en moralisk

orten tio år

ör den jag är

Arbetsare: Ulla-Britt Olsson från Missionskyrkan,
Kersti från Pingstkyrkan.

baksmälla. Han säger att han trodde att han var fri, men det var han aldrig. Nu finns han varje vecka på LP-kontakten för att hjälpa andra som nu är

i samma situation som han en gång var. Och med sig har han sitt dragspel som han gärna spelar på. Något han började med när han slutade dricka.

En ros i Sionsbacken

Ett minne som Kennet bär med sig var en dag då det inte kommit någon på en lång stund. Men strax före han skulle stänga kom det en hel rad med missbrukare. Med sig hade de en ros med gröna kvistar.

– Vi vill ge dig den här blomman för vi älskar dig så mycket.

Då rann tårarna. Även om det är flera år sedan värmer det fortfarande. Även om många inte blir fria från missbruket, har bemötandet ändå betytt mycket.

– Alla människor är lika mycket värda, hög eller låg, det spelar ingen roll.

För Kennet har tron stor betydelse.

– Den betyder för det första frid och lugn med sig själv. Och den tro som är den bästa är tron på Jesus, att jag kan komma till honom med mina problem och glädjeämnen. Det finns en lösning.

En räddningsstation

En annan som sitter med runt kaffebordet och firar jubileet är Roland Antonsson. Han ryckte in när Kennet för några år sedan brutit benet. Nu vill han ge en eloge till föreståndaren.

– Det är en räddningsstation. Det är tur att Kennet är envis och fortsätter. Det är lätt att ge upp.

Nått botten

Tomas Flodin föddes 1963 och har tidigare varit flygmekaniker på SAS. Tomas har två barn som bor i Stockholmstrakten. Jimmie som föddes -89 och Nickie som föddes -92.

Tomas berättar att han inte känner något direkt sug, men att det ändå blir mycket drickande. Han kan vara nykter några dagar, inte minst då han får möjlighet att renovera stolar och bord vilket han gärna gör. Men så är det något som blir för tungt och så börjar han dricka igen. Inte minst när kompisarna också gör det. Det är ett gift erkänner han.

– Man kan inte komma längre ner, säger Tomas. Jag har varit nere i avgrunden.

När vi samtalar kommer han att tänka på en låt av gotländska Ainbusk, särskilt sista raden:

*Se mig för här är jag
låt mig få komma nära
till era hjärtan så som den jag är
den jag försöker vara
ge mig min morgondag
min enda önskan nu och här
älska mig för den jag är.*

Carl-Henrik Karlsson

Västerlandas "pub" bjuder på soppa

Onsdag har varit sopplunchdag i Västerlanda sedan 1994.

Det var vaktmästare Ingemar Rydén som tog med idén från sin hemförsamling Romelanda.

Margareta Kyrklund fick 500 kr i "kyrkepengar" att spendera på premiärlunchen. Sedan dess har det alltid gått ihop ekonomiskt och besökarantalet har ständigt ökat.

Sopplunchen är lite som puben i England, en god, social gemenskap där man utbyter tankar och erfarenheter.

Här finns alla åldrar representerade. Flera barnfamiljer är regelbundna gäster.

Min bordsgranne sa att han som nyinflyttad stadsbo började gå hit för att komma in i gemenskapen.

Här fick han också lära sig allt om vatten och avlopp! Och så var det en sak till: sopporna är JÄTTEGODA!!!

Lilla Thea och hennes gammelfarfar älskar soppan som Ingrid Rönne, Ann-Britt Svensson och Alva Olsson tillagat.

Christina Elfström Mellberg

Ett café med mycket gott

Varje tisdag dukar diakonen Merja Elina Andersson tillsammans med frivilliga upp ett rikt smörgåsbord i Hjärtums församlingshem.

Det är tisdagscaféet som varje vecka lockar 20-30 personer. En stadig skara sitter vid sina vanliga bord – små gemenskaper i en större.

Merja skickar runt ett kort som de gemensamt skall skicka till en vän som nu är på sjukhus. Det finns en omtanke i sällskapet. Man är många, men ändå sedd.

Mitt i stannar det upp för Dagens ord. Kai Larsen delar tankar utifrån en rubrik i GP: 1000 goda gärningar. Här följer några brottstycken, pärlor att bära med sig: "En god gärning börjar med hjärtat. Det finns en godhet som är större än min. Guds kärlek är alltid omotiverad. Vi vet att världen är komplicerad, i mig finns längtan efter godhet, men även ett svart håll, ett trasselsudd. Då är förlåtelsen så viktig. Och tillit. Öva er att mötas i godhet – och ta emot saker i godhet."

Sedan fortsätter samtalen och skratten vid borden, även om de allra flesta har ätit upp sina godsaker.

Efter att ha hört om tusen goda

gärningar säger Kjell Nilsson, som själv bor i byn:

–Man måste nog inte hinna med alla innan jul ...

Och så fortsätter samtalet om det behöver vara olika gärningar, eller om det går lika bra att göra många likadana. Samt om det räcker med den goda tanken.

Majlis Carlstein, som är en av många som varit med i flera år, berättar att de allra flesta kommer

från byn eller i trakterna kring Hjärtum. Men även någon från Strömslund. Hon säger att samvaron är viktig, att det här betyder mycket. Och Dagens ord. Och så lyfter hon fram Merja.

–Jag tror alla tycker om henne väldigt mycket. Hon lyssnar, avbryter aldrig. En diakons viktigaste jobb. Hon är helt underbar som "chef".

Ing-Marie Wernersson är ganska ny. Brevbärare som hon varit, känner hon många, även om det framförallt är i Västerlanda hon kört. Vad tror hon om caféets betydelse?

–Att inte sitta ensam. Affären var en naturlig träffpunkt, men den finns inte längre. Viktigt att fånga upp ensamma. Som vännen som blev sjuk som vi tänker på. Känns bra att kunna göra något.

Detta är caféet som både smakar gott, gör gott och sprider godhet.

Gott så.

Carl-Henrik Karlsson

Byns årliga familjespel

När Hjärtums årliga Sankt Martinspel skulle börja på Mårtensafton var barnen laddade ända ner i tårna.

Byns familjer, släkt och vänner var samlade för att vara med om detta som är mer vanligt i Tyskland. Genom sånger, läsning och barnens föreställning fick vi ta del av Sankt Martins liv.

Mötet med tiggaren

Mest älskad är nog Sankt Martin för hans möte med en tiggare, vilket det berättades om i en av sångerna:

Sankt Martin red i snö och vind, och kölden bet uti hans kind. Sankt Martin red med mod i barm, hans mantel den var vid och varm.

I kölden satt en fattig man och endast trasor hade han. O hjälp mig herre i min nöd, det annars blir min bittra död.

Sankt Martin steg från hästen ner, till tiggaren han sig beger, och med sitt svärd han delar nu, sin varma mantel mitt itu.

Sin mantel sveper han, om denne stackars frusna man. Och tiggaren vill tacka fort, men på sin häst red Martin bort.

Om natten när Sankt Martin sov, en röst han hörde och han såg, en ljusgestalt som manteln bar, det Herren Jesus Kristus var.

Lyktvandring och Martinskakor

Efter Martinspelet fick man med lyktor i händerna följa Sankt Martin som red genom byn.

Väl framme i församlingshemmet fick vi smaka på traditionella Martinskakor. En som gillade Martinskakan (förutom russen) var femåriga Elsa Nybelin. Elsa var en av gässen i spelet och hon berättar glatt att de lyckades hitta Sankt Martin som hade gömt sig i ladugården.

Det var säkert roligt för gässen, men inte för Sankt Martin ... Han ville inte bli biskop, utan fortsätta leva ett enkelt liv i tjänst för andra människor.

Carl-Henrik Karlsson

Hjärtum

Soldaten som blev biskop

Sankt Martin föddes år 316 i Ungern. Namnet fick han av sin far, efter krigsguden Mars som denne dyrkade. Martin gick i faderns fotspår och blev soldat i romerska armén.

När han var 18 år blev han döpt i staden Amiens. År 371 blev han biskop i staden Tours i västra Frankrike. Han grundade flera kloster och hjälpte dem som var i nöd.

Han dog år 397 och blev ett av Europas mest älskade helgon.

Att man firar Mårtensafton i Skåne och Tyskland med att äta gås och svartsoppa, hör troligen samman med sägnen att Sankt Martin gömde sig bland gäss för inte att bli vald till biskop, men att de avslöjade hans gömställe.

Hjärtums kyrka är uppkallad efter Sankt Martin. År 1388 nämns det i biskop Eystenns jordabok: "Inviigt till den helige Martin och Nicolaus, 10 nov".

Det är alltid möjligt att rädda *en* sjöstjärna

Intervju med Rose Wirgarth, diakon i Fuxerna-Åsbräcka församling.

Varför blev du diakon?

– Jag har tidigare jobbat med barn, och när jag började arbeta i kyrkan med barn och ungdomar växte också min längtan att arbeta som diakon.

– Jag hade en kallelse och funderade länge på om jag skulle ta steget. Jag ser det som en stor förmån att få vandra med ett stycke på människors livsväg och förhoppningsvis göra vägen lättare att gå.

Vad menar du med kallelse?

– Man kan ha både en yttre och inre kallelse. Den yttre kallelsen kan vara att människor säger till dig att du skulle passa till yrket. Den inre betyder att du har en längtan och känner dig kallad av Gud.

Hur blir man diakon?

– Det pågår en förändring av diakonutbildningen så jag vet inte hur den ser ut när det blir klart. Jag var församlingsassistent, läste sedan sociologi på högskola, gjorde praktik och slutligen gick jag mitt profilår på *Vårsta diakoni* i Härnösand.

Vad gör du konkret som diakon?

– Jag är församlingsdiakon och det innebär att man jobbar med många olika saker. Nu inför julen har vi julspel, gemenskapsträff med luciafirande, jag besöker Lindkullen regelbundet och vi firar mässa och gudstjänst. Sorgegrupp, samtal och stöd, hembesök, sommarkyrka m.m.

Vilka behov ser du i Lilla Edet?

– Fördelen med Lilla Edet är att det är många som känner varandra ex.

genom att man jobbat på bruket eller varit grannar. Blir någon sjuk finns det ofta någon granne eller bekant som kan hjälpa till med att handla. Trots detta finns det ensamhet och utsatthet även här.

Hur är kontakten med kommunen?

– Jag har en mycket bra kontakt och kommunen är öppen för det kyrkliga arbetet.

Har du något föredöme?

– Den förste diakonen var Jesus. Och Moder Teresa gjorde ett fantastiskt arbete i slummen i Calcutta.

– Berättelsen om den barmhärtige samariern ...

Varför satsar kyrkan på diakoni?

– Det är en del i vårt ansvar och uppdrag som kyrka. Kristen tro omsatt i handling.

– Målet är att tjäna, hjälpa. Att omsätta kristen tro till handling. Att ge vidare Guds kärlek till andra.

Är det värt det?

– Ja det är värt varenda sekund och kan man hjälpa en människa räcker det långt. Det finns en berättelse om en

liten pojke som gick med sin pappa på en strand. Överallt såg de sjöstjärnor som spolats upp på stranden och nu låg döende då solen stekte hett. Pojken började plocka upp de och förde ut de till det livgivande havet. När pappan undrade varför han gjorde så – då det inte skulle spela någon roll för att han ändå inte skulle kunna rädda alla sjöstjärnor – tittade pojken på sjöstjärnan han hade i handen och sade:

– Det spelar roll för den här sjöstjärnan.

Känns det inte hopplöst ibland?

– Jo det händer. Då får man göra något åt det, på något sätt går det alltid att få till någon förändring.

Vad ger dig glädje som diakon?

– Att se mitt arbete ge resultat på olika sätt och att träffa alla underbara församlingsbor.

Måste en diakon vara snäll?

– Hi, hi, hi. Nej det måste man inte, men man skall vara kärleksfull mot sina medmänniskor och vilja gott. Min underbara lärare som jag hade på min profiltutbildning i Härnösand sa alltid att en bra diakon skall vara som ”en sten i skon”.

Vad menar du med det?

– Man skall aldrig ge upp. Man skall nöta på när det är orättvisor. Stenen skall ligga där och kännas.

Måste man vara diakon för att utöva diakoni?

– Nej. Hela Lilla Edet är fullt av diakoner utan att de vet om det. Många utövar diakoni varje dag. Att hjälpa någon med kassen i affären, eller samtala i kassen med någon som är ensam – det är också diakoni. ■

				UT-SEEN-DET	VAR JOHANNES BALIBO	HELGGÄVOR TOKYO TIDIGARE DRAR NISSEN?		
				DRA SÖDER-UT				
				VÄRK I MAGEN		TOTON		
						VÄL-LUKT		
				HAR DEN GIRIGE EFTER MYCKET				
	ÄR KANSKE DRAGET FRÅN MOR OCH FAR	ÅKER-LAPP	FÖR MYCKET	MÄSTER-KATTENS VAR SA-GOLIKA	BAKOM FLÖTET	BLÅSA DE HINDRAR INSYN		
	LÄGGA TILL							
500 SKULLEN	YTMÅTT AVGES LÖFTEN VID		RAD OFTA I UNDERKJOL		STIGER OM VÅREN	VÅTT MÅTT		
				MÅNGEN BOR I MINSK				
BORSTA				GÖR MAN ÄRVIS	APART	HAR DEN SOM SETT	PERSER-KUNG	TRE LIKA
FINNS AV EPA-TYP					KAN MYGGA SOM KNOTT			ÄLDRE SKIVA
<h2 style="text-align: center;">PSALMEN</h2> <p>O, GUD, VÅR HJÄLP I GÅNGNA ÅR, <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> OCH FRID, VÅRT VÄRN NÄR STORM KRING JORDEN GÅR, VÅRT HEM FÖR EVIG TID !</p>				GÖR TYP ENA-HANDA				
				TUR				
				SÄTTER HAN SOM SÄTTER STOPP				
				LÄMNAS TILL FÖRLAG RAM		JOK F 34		

Skicka in din lösning senast 15 januari till församlingsbladet Maria, Fuxernavägen 10, 463 33 Lilla Edet.

Vi lottar ut tre böcker eller CD som pris.

Namn.....

Adress.....

Korsord

Korsordsvinnare för förra numret blev C-G Holmer, Margaretha Almén och Ulrika Daalberg.

°°° "Prösten" °°°

Gemenskapsträff med Luciafirande

12 dec. kl. 14 i Hjärtums församlingshem och i Fuxerna församlingshem

"Vi sjunger in julen"

22 dec. kl. 18, Hjärtum, med kör, församling och solister

Julnattsmässa

24 dec. kl. 23, Västerlanda kyrka, Gun-Louise Hogmalm, harpa

24 dec. kl. 23, Fuxerna kyrka

Nyårsbön

31 dec kl. 16, Hjärtum, Gun-Louise Hogmalm, harpa

31 dec. kl. 16, Åsbräcka

31 dec. kl. 17:30, Västerlanda

Arbetskretsens höstmärknad i Fuxerna 23/11.
Foto: Ingemar Carlsson.

Gravrättsinnehavare sökes

Aktuella gravar är försedda med en skylt. För mer information om vilka gravar det gäller, se vår webbsida eller kontakta expeditionen. Släktingar eller närstående ombedes att ta kontakt med Lilla Edets pastorat senast 1 november 2015. Om inte så sker kan Lilla Edets pastorat förklara gravrätten förverkad.

Lilla Maria

– kalendern för dig som vill veta var det händer när det händer

Lilla Maria ges ut varje månad av Svenska kyrkan i Lilla Edet och finns att hämta i de olika kyrkorna.

Prenumeration via e-post (pdf):
lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se

Beställning av aktuellt nummer, ring expeditionen, 0520–65 00 33.

december 2013

Svenska kyrkan
LILLA EDET

Lilla Maria

kyllskåpskalender för Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka församlingar

Församlingsafton
Församlingsafton 8 december kl. 18:30 i Hjärtum. *Julsånger med Christina Eljström Melberg.* Församlingens hälsar alla välkomna.

Ruotsin kirkko
Kämeimäät Joululaulut 7/12
Klo 16 Fuxernan seurakuntaliitolilla.
Joululiturgia 25/12 klo 14 Fuxernan kirkossa.
Diakonit Merja Elina Andersson, 0520-494707.

Första Advent
Högmesse i Fuxerna kyrka kl. 10, med Martinsöns brassensemble och församlingens körer.

Vi sjunger in julen
Musikgudstjänst 22/12 kl. 18 i Hjärtums kyrka.

Expedition:
0520–49 47 00

Kyrkstämman hölls 17 november i Fuxerna, Västerlanda och Hjärtum. I Hjärtum nominerades 13 st till 12 platser (8 ordinarie, 4 ersättare). I Västerlanda nominerades ca 15 st till 9 platser (6 ordinarie, 3 ersättare), varav några ej var tillfrågade. Vid stämman för Fuxerna-Åsbräcka nominerades sju st. Antal platser ännu okänt. Kyrkofullmäktige kommer under december att med utgångspunkt från nomineringarna, utse församlingens råd för de respektive församlingarna.

facebook
Svenska kyrkan i Lilla Edet

Hjärtum

Söndagar
gudstjänst
kl. 10.

Djurhult

Sista söndagen
i månaden
gudstjänst kl. 16.

Västerlanda

Söndagar gudstjänst
kl. 12. Torsdagar
messa kl. 19.

Åsbräcka

En söndag i
månaden
gudstjänst kl. 18.

Fuxerna

Söndagar högmässa
kl. 10. Onsdagar
messa kl. 18:30.

Barndop

HJÄRTUM

Född 130531 **Freja** Maria Evelina
Hilmersson, döpt 130901 i Fuxerna
kyrka

Född 130614 Bo Åke **River**
Jonsson, döpt 130921 i Lane-Ryrs
församlingssal

Född 130323 Anna **Maja** Ulrika
Javanainen Persson, döpt 130928
i Hjärtums kyrka

Född 130323 Elin **Mathilda**
Mikaela Javanainen Persson,
döpt 130928 i Hjärtums kyrka

Född 130512 **Sara-Elisabeth**
Evelina, döpt 130929 i Västra
Tunhems kyrka

Född 130609 **Nova** Carolin Johansson,
döpt 130929 i Hjärtums kyrka

Född 130508 **Milo** Bernhard Redenius,
döpt 131006 i Högsätters kyrka

Född 130628 Linda Naemi **Novali**
Svensson, döpt 131006 i Hjärtums
kyrka

Född 130904 **Olle** Per Ivan Hagman,
döpt 131102 i Hjärtums kyrka

Född 130803 Anna **Maja** Erika
Johansson, döpt 131102 i Fuxerna
kyrka

VÄSTERLANDA

Född 130609 **Lukas** Isidor Molin,
döpt 130928 i Västerlanda kyrka

Född 130729 **Rickard** Niklas Rex,
döpt 131006 i Kareby kyrka

Född 100704 **Valentina** Axelia
Forslund, döpt 131110 i Västerlanda
kyrka

FUXERNA-ÅSBRÄCKA

Född 130329 **Emma** Maria Jakobs-
son, döpt 130727 i Bergums kyrka,
Angered

Född 130417 **Benjamin** Frank
Färjhage, döpt 130824 i Västerlanda
kyrka

Född 130523 **Pascal** Erik Mats Per
Hempel, döpt 130831 i Maria-
kyrkan, Varberg

Född 130620 **Loui** Andin Lindahl,
döpt 130915 i Fuxerna kyrka

Född 130613 **Molly** Patricia Johan-
zon, döpt 131019 i Ale-Skövde kyrka

Född 130630 **Keylie** Dina Miller,
döpt 131027 i Fuxerna kyrka

Född 130429 **Leah** Karin Jernberg,
döpt 131102 i Falu Kristine kyrka

Bevara dessa barn i ditt förbund.

Personalhörnan

Vem är egentligen Patrik Björk, vaktmästare i Västerlanda?

Jag arbetar sedan 14 år på kyrkogården i Västerlanda. Innan jag kom hit var jag vaktmästare på Thorskogs slott. Men nu fylls dagarna med gravskötsel, fastighetsunderhåll och begravingar. Jag har alltid varit trädgårdsintresserad, men nu är det svårare att hinna med. Vi har jakthund numera och vi jagar både rådjur och älg. Men jag gillar även fiske, både i insjö och hav. I fiskeklubben samlar vi arter, det är en utmaning för att inte bara fiska torsk eller makrill. Jag är gärna ute i naturen och tycker om att vandra, paddla kanot och sova i vindskydd. Nu har dottern foderhäst, så det blir en del tid även kring det. Och det är roligt.

Nya telefonnummer

Kyrkokamrer 0520 – 494703
Vaktmästare Hjärtum 0520 – 494720
Vaktmästare Västerlanda 0520 – 494730
Vaktm. Fuxerna-Åsbräcka 0520 – 494735

Eva Jaruta 0520 – 494709
Christina Mellberg 0520 – 494711
Anna-Lena Martinsson 0520 – 494712
Carl-Henrik Karlsson 0520 – 494713
Antonie Hoffmann 0520 – 494714

Åsa Söderberg 0520 – 494715
Katarina Johansson 0520 – 494716

Hjärtums församlingshem 0520 – 494725
Västerlanda kyrka, förs.hem 0520 – 494726
Fuxerna kyrka 0520 – 494727

Övriga nummer, se sida 2.

När Jesus kom till byn

Nu är det snart dags igen, samma varje år ...

Den kommer som den alltid gjort med sina vackra ljus, tomtar, julgranar och julklappar. Men ... nu glömde jag visst något.

Javisst ja, advent kommer före julen. Fyra söndagar före jul så förbereder vi oss på ankomsten av Jesus vår konung och Herre.

I advent väntar vi alltså på Jesus ankomst (eller kanske på tomten), och en kall och frostig dag i december 2013 väntar vi på att Jesus kommer till Lilla Edet.

Hm, tänker du kanske, har människan blivit galen?

Nej då inte alls, men jag har funderat på vad som skulle hända om Jesus kom hit till Lilla Edet.

Jag tror att vi skulle förvänta oss att han kom till vår kyrka. Vi skulle smycka kyrkan, ordna med en fantastisk kör, bjuda in biskopen och se till att det finns en överdådig kyrklunch till den prominenta gästen.

I Missionskyrkan och Pingstkyrkan gör man likadant, och alla är fulla av förväntan inför Jesus besök.

Alla väntar och kyrkklockorna klämtar men ... ingen kommer, tiden går och alla undrar. Vad har gått fel, tiden, platsen, dagen, vad? Han skulle ju komma idag!

Besvikelsen och frustrationen sprider sig bland alla som har samlats för att ta emot honom. Reportern från *ttela* står där med sin kamera och funderar på om han ska vänta eller åka till bilolyckan i Göta – det verkar ju vara en bluff det här med Jesus.

I en f.d. busskur med utsikt över älven sitter några luggslitna kvinnor och män och väntar ... på att tiden ska gå. De har ingen aning om att Jesus ska komma till Lilla Edet, den informationen har de missat.

De brukar samlas där i kuren och prata en stund. Kanske det blir en öl eller två. Ibland hörs det rop och upprörda röster, men också skratt och glam, så som det kan bli när man drinkar lite för mycket.

Plötsligt dyker det upp en person som från ingenstans. Ingen av de som sitter i kuren har sett denne man förut. De tänker att det är någon som kommit för att fråga efter vägen. Det brukar inte komma främlingar så ofta så alla tittar nyfiket på honom.

– Jag är inte väntad förstår jag, säger personen, och de tittar frågande på varandra och på mannen som kommit.

– Nä, vi vet inte att någon särskild skall komma idag, säger de.

– Får jag slå mig ned en stund? frågar mannen. Alla nickar och gör plats på en bänk.

Något händer i kuren, det blir tyst runtomkring och alla fylls av ett lugn som de aldrig känt förut. Alla känner tillförsikt inför mannen som sitter mitt bland dem.

– Alla väntar på mig i kyrkorna här i Lilla Edet idag, säger mannen, men när jag såg att ni satt här kände jag att det är hit jag skall gå. Är det någon som vill berätta hur det kommer sig att ni sitter här ute i kylan?

Det var Jesus som istället för att gå in i den varma välkomnande kyrkan gick till de människor som behövde honom allra mest. Kanske vi alla någon gång hamnar lite på kant i livet på det ena eller andra sättet, men det finns alltid en andra chans att rätta till sitt liv igen, för alla är vi lika mycket värda i Guds ögon.

Rose Wirgarth, diakon i Fuxerna-Åsbräcka församling, bor med familjen i Trollhättan. Stolt ägare till en vacker camarguehäst.

*Jesus från Nasaret går här fram
än som i gången tid,
löser ur vanmakt, ur synd och
skam, ger oss sin kraft och frid,
himmelriket är nära.*

*Fattiga ger han sin rikedom,
läker de slagnas sår.
Den som var bunden och trött
och tom, frihet och glädje får,
himmelriket är nära.*

*Öppna ditt hjärta i bön och bot,
upplåt vart hemligt rum.
Red dig att taga Guds Son emot,
tro evangelium:
himmelriket är nära.*